стане то негово. И това той е научилъ отъ онзи изворъ отъ който тъй много е научилъ - отъ народната песенъ, отъ нейните певци, които купуватъ всичко отъ пазаря: за да го препродатъ - само следъ като въ тяхни ръце то изгуби пазарската си физиономия. Покрай нашите си, ний често пъти се вживяваме и въ чужди преживявания: това го знаятъ най-добре Шекспиръ и Гете, а освенъ тяхъ всякой единъ творецъ, който създава творения за дълговеченъ животъ. Това сж може би незаконни чеда. Стига да сж хубави - а пъкъ за бала, те сж най-добхубавите -, те ~~те~~ иматъ толкова право на животъ, колкото и законните. А у поети, които нямать хубави законни рожби, те сж единствените които иматъ право на животъ. Слава Богу, Гете има свои такива безброй. И те свидетелствуватъ, че въ незаконните тече Гетева кръвъ. Историята - скандалозна и литературна - се грижи да изнамери майка имъ: намъ, на читателите, и за нашето чувство е доста да знаемъ най-интересното въ тая работа - кой имъ е баща.

Той, ~~у~~ въ когото природата се е въплътила въ ~~е изразила~~ една отъ най-висшите си форми, той пъкъ ни е научилъ какъ въ най-висша форма, да въплътимъ, въ песенъ нашите чувства. И ако е правъ Карлейлъ като казва че всичко е песенъ - олл ис сонг -: най право е за Гете да де каже: за него всичко е било песенъ! Въ ново време той е първия гъркъ, който е заговорилъ за какво вото е чувствувалъ - безъ да е искалъ да знае кой и какъ ще се намръщи за това, и заговорилъ е к а к т о чувствува, въ едно време когато такива неща сж биле опасни ереси. Второто нещо което Гете е внесълъ ново въ песеньта, то е хармонията на вътрешната съ външната ~~и~~ форма, - туй което, ~~той~~ като художественъ инстинктъ, е родено

инв. № 349 - 65